

Шостакович-Корецька Людмила Романівна, Ревенко Георгій
Олександрович, Шевченко-Макаренко Ольга Петрівна,
Шевельова Олена Володимирівна

**РІВЕНЬ ОБІЗНАНОСТІ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ ЩОДО
ЕТИКО-ПРАВОВОЇ ПРОБЛЕМИ ВІЛ-ІНФЕКЦІЇ**

Кафедра інфекційних хвороб,
ДЗ «Дніпропетровська медична академія МОЗ України»,
м. Дніпропетровськ, Україна

*Shostakovych-Koretskaya Liudmyla Romanivna, Revenko Georgiy
Oleksandrovych, Shevchenko-Makarenko Olha Petrivna,
Sheveleva Elena Volodymyrivna*

**AWARENESS OF MEDICAL STUDENTS REGARDING
ETHICAL AND LEGAL PROBLEMS OF HIV INFECTION**

*Department of Infectious Diseases,
SE “Dnipropetrovsk medical academy of Health ministry of
Ukraine”, Dnipropetrovsk, Ukraine
E-mail: dsmainfect@ukr.net; Shostakovych-Koretskaya L. R.*

Актуальність. ВІЛ-інфекція за відносно короткий час набула значущості глобальної соціальної, медичної, демографічної та загальнолюдської проблеми сьогодення. У суспільстві приділяється недостатня увага питанням ВІЛ/СНІД, тому інформованість серед населення невисока. Стереотипи громадської думки щодо шляхів передавання ВІЛ є підґрунтям для формування «стигми». Стигма – дуже сильне соціальне «клеймо», яке повністю змінює відношення до інших людей, змушуючи відноситись до них як до носіїв небажаних якостей. Дискримінація – це стигма, яка супроводжується діями. Вищевказане дозволяє вважати актуальним вивчення відношення студента-медика до проблеми ВІЛ-інфекції.

Мета роботи. Вивчити рівень стигматизації серед студентів-медиків старших курсів до ВІЛ-інфікованих осіб.

Матеріали та методи. Нами було проведено анонімне анкетування 180 студентів ДЗ «Дніпропетровська медична академія МОЗ України», віком від 20 до 26 років, з них чоловіків 79, жінок 101; різних факультетів старших курсів, а саме, IV курсу стоматологічного та V курсу медичного і міжнародного факультетів.

Результати дослідження. Аналіз отриманих відповідей показав основні позиції сучасного студента-медика. Так, на ствердження «На мою думку, ВІЛ-позитивна людина має право не розголошувати свій статус» 78,9 % (n=142) студентів надали правильну відповідь «так». 15,6 % (n=28) аргументували свою відповідь «ні» тим, що при проведенні інвазивних маніпуляцій (хірургічних, стоматологічних тощо) пацієнт зобов'язаний сповістити медичного працівника. Та 5,5 % (n=10) обрали варіант «не знаю».

Високий рівень знань студенти-медики, а саме 93,3 % (n=168), показали при виборі варіанту «ні» на ствердження «Я вважаю, що роботодавцю необхідно знати про ВІЛ-статус працівників». 3,9 % (n=7) відповіли «так», оскільки вважали, що на підприємстві можуть бути якісь несприятливі чинники, що можуть спричинити погіршення стану здоров'я ВІЛ-інфікованої особи. 2,8 % (n=5) не мали думки з цього приводу.

На вислів «Я буду купувати продукти у продавця, навіть дізнавшись, що в нього ВІЛ-позитивний статус» думки студентів розподілилися наступним чином: 95 % (n=171) – «так», 2,8 % (n=5) – «ні», 2,2 % (n=4) – «не знаю».

Наступна думка - «Якщо я буду вживати їжу, що готував ВІЛ-інфікований, я зможу заразитись» показала, що 90 % (n=162) студентів вважають «ні», 6 % (n=11) – «так», 4 % (n=7) - «не знаю». Отже, більшість студентів заперечують ентеральний механізм зараження, але, можливо, тут має значення особиста гидливість та внутрішня стигма.

Відповіді студентів на ствердження «На мою думку, ВІЛ-позитивним краще працювати у окремому приміщенні» показали адекватну тенденцію – негативне відношення до будь-яких ізолюючих заходів, а саме, 86,1 % (n=155) – «ні», 1,1 % (n=2) відповіли «так» 12,8 % (n=23) – «не знаю».

Та на положення «Якщо я дізнаюсь, що мій близький / знайомий ВІЛ-інфікований, я буду з ним спілкуватись та якість спілкування не зміниться» студенти відповіли наступним чином: 89,4 % (n=161) – «так», 1,1 % (n=2) – «ні», 9,5 % (n=17) – не змогли відповісти.

Висновки. Аналізуючи відповіді студентів медиків, ми бачимо досить толерантне ставлення до ВІЛ-інфікованих осіб. Подолання стигми в медичній сфері може сприяти підвищення рівня знань з питань ВІЛ/СНІД та практичне впровадження етики і деонтології за допомогою активних засобів навчання. Соціальні проблеми, що пов'язані з ВІЛ-інфекцією на теперішній момент є пріоритетними і вимагають уваги як з боку держави, організацій, так і з боку кожною людини.